

at stabilisere forholdene, selv om det unægtelig ikke er nogen nem opgave.

Situationen i Mellemøsten er yderst alvorlig, og nærmest fra time til time udvikler konflikten sig. Igennem den seneste tid er der desværre sket en optrapning af konflikten, hvor begge parter – Israel og det palæstinensiske selvstyre – ikke gør noget for at bevæge sig mod hinanden.

Kendetegnende for situationen i Mellemøsten er, at siden Mitchellrapporten og Tenetplanen fra sidste år, som begge parter jo accepterede, har udviklingen bevæget sig væk fra forhandlingsbordet.

For Venstre er der ingen lette løsninger i mellemstenkonflikten. Vi skal være kritiske over for begge parter. Vi har ikke med én helt og én skurk at gøre. Derimod har vi med to parter at gøre, der på hver deres måde gør det svært at nå til en forhandlingssituation. Men der er ingen anden vej end at få parterne tilbage til forhandlingsbordet. Fra dansk side skal vi fortsat arbejde for, at der internationalt lægges det størst mulige pres på begge parter, og her er både EU, USA, FN og Rusland centrale spillere.

Ser vi på den dagsaktuelle mellemøstensituation, kan det konstateres, at der har været endog særdeles uheldige episoder, der ikke ligefrem peger på et gunstigt forhandlingsklima. Hele sagen om »Karine A« og forbindelsen til det palæstinensiske selvstyre har ikke gjort forhandlingsklimaet mere gunstigt.

Godt nok hævdes det, at der ikke er en direkte forbindelse til Arafat, men der er trods alt kraftige indikationer på, at man fra amerikansk side har beviser på sammenhængen til de palæstinensiske selvstyremyndigheders involvering i »Karina A« og dets våbenlast.

Denne sag er til stor skade for de kræfter, der fra palæstinensisk side arbejder for en ny forhandlingsrunde. Det har heller ikke pyntet på det palæstinensiske selvstyre, at der i en international rapport fra Human Rights Watch er blevet påvist, at der har været ekstreme problemer med bl.a. korrupsion fra palæstinensisk side.

Kl. 13.15

Venstre er af den klare overbevisning, at vi målrettet må revurdere, hvordan vores midler til palæstinenserne bliver brugt.

Derfor er det også med stor tilfredshed, jeg noterer mig, at regeringen ifølge udenrigsministeren på dette område vil se på, hvorledes vores aktiviteter bedst muligt støtter palæstinenserne. For naturligvis skal Danmark også være en aktiv spiller i forhold til fattigdomsbekæmpelse, men

vi må sikre, at det ikke går til de forkerte. Det kræver mod og vilje, men det har udenrigsministeren jo allerede vist at han er villig til.

Endelig skal det fra Venstres side også pointeres, at vi ikke vil acceptere den vilkårlige terrorisme, som bl.a. foregår fra palæstinensisk side. Det kan aldrig accepteres, at man bruger terror som et militært redskab.

Derfor må disse absurde terrorhandlinger stoppes, og her har det vist sig, at ikke mindst en aktiv indsats fra Yassir Arafat har formået at dæmpe volden, når han virkelig er trådt i karakter. Terrornetværkene skal opløses, og de terroristantækte skal anholdes og stilles for en domstol.

Ser vi på Israel, må vi også konstatere, at de heller ikke på alle punkter gør det lettere at finde en fornuftig forhandlingsløsning. Det er ikke befordrende for en løsning af konflikten, at den palæstinensiske infrastruktur ødelægges, at man likviderer folk uden rettergang, og at man blokerer det palæstinensiske samfund, for slet ikke at tale om de meget omtalte bosættelser.

Netop bosættelserne er en selvstændig problemstilling. Ikke alene er bosættelserne i strid med den fjerde Genèvekonvention, men de er også medvirkende til at skabe frustration og had blandt palæstinenserne.

Alle disse tiltag bringer ikke Israel tættere på forhandlingsbordet, men kan derimod være med til at undergrave det eksisterende palæstinensiske selvstyre.

Til sommer overtager Danmark formandskabet for EU. Her kan vi fra dansk side på mange måder være med til at gøre en forskel, der kan ses og høres. Vi har en forpligtelse til at være aktive under vores formandskab. Derfor glæder det mig også at høre, at regeringen allerede nu afdækker mulighederne for, på hvilke områder der kan gøres en indsats.

Jeg tror, at Danmark med vores historiske baggrund har en endog særdeles god mulighed for at påvirke dialogen mellem parterne og forhåbentlig også være med til at være en katalysator for at få fredsforhandlingerne genoptaget.

Derfor er det heller ikke uden grund, at vi i dag med et forslag til vedtagelse giver regeringen gode arbejdsbetingelser med den balancerede mellemøstvedtagelse. Begge parter bærer et ansvar for den alvorlige situation.

Skal det lykkes fra dansk side at blive aktiv i løsningen af mellemøstkonflikten, kræver det en bred politisk enighed. Det er vigtigt for Venstre, at der bag forslaget til mellemøstvedtagelse er